
[2018-14-RE](#)

CAUSA 2018-14-RE

(*Rebés d'Areny-Plandolit c/ Rebés Ventura*)

Número de registre 134-2018. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2018

BOPA núm. 54, del 19 de setembre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 23 de juliol del 2018, per la representació processal del Sr. Antoni Rebés d'Areny-Plandolit, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-14-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Arguments del recurrent

- El recurrent considera que tot i que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va emetre severes crítiques envers la sentència del Tribunal Constitucional dictada el 14 de juliol del 2017, aquesta no va gosar contradir la posició constitucional per "*docilitat institucional*."

- Segons el seu parer, emprant les indicacions del Tribunal Constitucional aquella Sala vulnera els principis de legalitat, de no retroactivitat o que comportin efectes o sancions més desfavorables, de seguretat jurídica i d'interdicció de tota arbitrietat, infraccions que tenen com a conseqüència la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret. En aquest sentit, reitera que l'any 2000 no hi havia cap norma legal a Andorra que obligués a demanar prèviament a l'atorgament de l'escriptura de renúncia una autorització judicial i, per tant, no es pot exigir aquesta obligació de forma retroactiva sense vulnerar els drets esmentats.

- La sentència mateixa del Tribunal Constitucional reconeix que l'obligació no existia però la crea *ex novo* donant-li uns efectes retroactius; aquesta part conclou que tant la sentència del Tribunal Constitucional com la de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia vulneren els principis i els drets anteriorment esmentats dels articles 3 i 10 de la Constitució.

- Afegeix que en aquesta causa, el Tribunal Constitucional, de manera contradictòria amb tota la seva jurisprudència anterior, ha entrat en la interpretació i en l'aplicació de la legalitat ordinària com si d'una tercera instància es tractés i ho ha fet sense expressar de manera motivada les raons d'aquest procedir.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica contra l'acte impugnat i que declari l'admissió a tràmit del seu recurs d'empara.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. La part recurrent presenta un recurs de súplica contra l'acte d'inadmissió a tràmit de l'11 de juliol del 2018, en aplicació dels articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant i ininterrompuda d'aquest Tribunal Constitucional (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE i 2016-59-RE i amb una més gran proximitat les causes 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE), l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements nous de fet o de dret. Si els elements esmentats no s'al·leguen davant el Tribunal Constitucional per al seu coneixement, no es pot acceptar el recurs de súplica.

2.3. En aquesta causa, el recurs de súplica reproduïx els elements i els raonaments que ja van ser exposats en el recurs d'empara.

2.4. Per exemple, reitera que en la seva sentència del 14 de juliol del 2017 que invalidava la renúncia del pare d'uns llegats atorgats als seus fills menors d'edat sense una autorització judicial prèvia, el Tribunal Constitucional havia creat *ex novo* l'obligació de petició d'aquesta autorització atribuint-li uns efectes retroactius prenent que es podia aplicar per analogia a una renúncia efectuada l'any 2000, és a dir, abans l'adopció de la Llei 15/2004, cosa que no només és il·lògica i irraonable, sinó que simplement és una aberració jurídica.

2.5. Així mateix, reitera que la sentència del 24 d'octubre del 2017, dictada per la Sala Civil del

Tribunal Superior de Justícia, s'ha pronunciat en seguiment dels criteris establerts en la sentència constitucional esmentada en el punt anterior i es va sotmetre per "*docilitat institucional*" al Tribunal Constitucional i, per consegüent, va vulnerar els principis de legalitat, de no retroactivitat de disposicions restrictives de drets individuals o que comportin un efecte o estableixin una sanció desfavorable, de seguretat jurídica i d'interdicció de tota arbitrarietat, protegits a l'article 3 de la Constitució, fet que deriva en la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

2.6. El recurrent reitera igualment que el Tribunal Constitucional s'ha comportat com a una tercera instància i que va entrar en l'àmbit de la legalitat ordinària contradient la seva jurisprudència sense esmentar, en cap moment en la seva sentència, que havia modificat el seu criteri per majoria absoluta dels seus membres com ho preveu l'article 3 de la seva Llei qualificada.

2.7. El recurrent reitera finalment que ni la Constitució, ni qualsevol altre conveni internacional signat per Andorra, ni cap llei en vigor a l'època de la renúncia reclamaven una autorització judicial prèvia.

2.8. El recurrent acaba el seu escrit amb consideracions generals sobre la religió, la raó i l'emoció destacant que els fills del recurrent "*han manifestat tot al llarg del litigi l'argument lacrimogen consistent en que el seu pare és una persona adinerada i que ells no.*"

2.9. D'aquest escrit de súplica es desprèn que el recurrent no presenta cap element de fet o de dret que permeti al Tribunal Constitucional reconsiderar la seva decisió.

2.10. Per consegüent, aquest Tribunal recorda que la sentència del 24 d'octubre del 2017 de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia no està fonamentada en la seva "*docilitat institucional*", sinó en el respecte de l'article 95.1 de la Constitució que disposa que "*El Tribunal Constitucional és l'interpret suprem de la Constitució, actua jurisdiccionalment i les seves sentències vinculen els poders públics i els particulars.*"

2.11. Respectant el principi de l'autoritat de la cosa jutjada pel Tribunal Constitucional, el qual és un principi d'ordre i de seguretat jurídica, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia ha dictat, com a actor de l'Estat de Dret, una decisió perfectament fonamentada en Dret.

2.12. Per consegüent, aquest recurs de súplica ha de ser desestimat.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Antoni Rebés d'Areny-Plandolit contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-14-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2018.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Isidre Molas Batllori
Magistrat